

אגרא דכלה

ישראל שמע וכו', כי בודאי תבין: ונשב בגיא מול בית פעור. שמעתי רמז הפסוק מפה קדוש כבוד אדמו"ר הרב הק' כ"ק מו"ה יע"צ מ"כ בק"ק לובלין זצלה"ה, ונשב בגיא, ר"ל כשנשב בהכנעה ובשפלות ובנמיכות רוח כמו גיא שהוא נמוך, מול בית פעור, אז כורתים הבית פעור שהיא הקליפה, ע"כ דברי פה קדוש, ולי הקטן נראה עוד לפרש עפ"י מה שקבלתי כי הקליפת פעור היא המפתח למותרות, כי היא נהנה ממותרות כנודע עבודתו שמקריבין לפניו מותרות הגוף [סנהדרין ס ע"ב], והנה הרודף אחר המתות מאכילה ושתייה ומשגל להרבות תאותו, היא קליפת פעור המסיתו לזה, והנה עצה היעוצה לזה מרז"ל לעולם ירזיז אדם יצר טוב על יצר הרע אי יזיל מוטב ואם לאו יעסוק בתורה כו' יקרא קריאת שמע כו' ואם לאו יזכיר לו יום המיתה [ברכות ה], והנה לכאורה יקשה אם הזכרת יום המיתה היא רפואה יותר בדוקה, מי מעכב על ידו שיזכיר תיכף קודם התורה והק"ש ולמה לו להמתין לעשות רפואות אחרות עד אשר יראה שלא יועילו אז יקח הרפואה ההוא, אך הענין הוא כי באמת היא יראה פחותה למשכיל יראת העונש כנודע הענין בזוה"ק שגינו ענין היראה ההיא, וגם ע"ז יבוא לעצבות ולא יהיה יכול לעבוד את הבורא בשמחה ובטוב לבב, ולמה נבראת היראה ההוא, כתבו חכמי האמת שעיקר זאת היראה היינו יראת העונש לשרוף התאוות רעות המתגברים על האדם, לכן אם רואה האדם שיצר הרע המסיתו למותרות הגוף מתגבר עליו ביותר ונתעכר החומר שלו ואינו מועיל לו הארת התורה להכניעו, אזי מן ההכרח הוא להכניעו בעצבות הלז ובהיראה הפחותה ובהזכרת יום המיתה שאז יבוטלו כל תאוותיו המדומיות אשר הבל וריק המה ועל ידם תרקב הרכבת הגוף בחבט הקבר ודין התולעת מחמת שנהנה מהמותרות כנודע:

זה יפורש בפסוק, ונשב בגיא, ר"ל במקום שאין ברירה מן ההכרח להתיישב בדעתנו ענין היות האדם בגיא הוא הקבר, והגם שהיא יראה פחותה ועצבות, עכ"ז מן ההכרח הוא מול בית פעור, ר"ל לנגד קליפת בית פעור הרודף אחר המותרות ואין עצות

ואתחנן אל י"י בעת ההוא לאמר. להבין מהו בעת ההוא דייקא ומהו הלאמר, כבר כתבנו כמה פעמים לאמר הוא מלשון צמצום מלשון אימרא ושפה המצמצם את הבגד, והנה זה ידוע דהצדיקים הגדולים קודם פטירתם יתגדלו במעלת ההשגה מה שלא זכו כל ימי חייהם, וזה הוא מיתת נשיקה שברגע האחרונה ישיגו בנועם י"י ביותר ותצא הנפש מנרתיקה מגודל תשוקתה, וזה הוא הענין בכל צדיק לפי מדריגתו, והנה משה אדונינו הגם שהשיג כל ימיו מה שאי אפשר לשרפי מעלה להשיג, עכ"ז כל עוד שנתקרבו ימיו להיגנו באור החיים נתרבה השגתו ביתר שאת והבין מזה שיבא להשגה גדולה כל כך שלא תוכל הנפש לסבול, וז"ש ואתחנן אל י"י בעת ההוא, שהתבוננתי בגודל ההשגה, אזי התחננתי לאמר, שיצמצם הש"י את ההשגה הגדולה בכדי שאוכל עוד להישאר בחיים לעבוד את הש"י בארץ ישראל, וז"ש אתה החלות להראות וכו', ההשגה הגדולה, מזה אני שופט שאי אפשר לסבול וכבר הגיע עת דודים על כן אני מבקש אעברה נא וכו', דהיינו מה שאני מבקש על הצמצום אין זה כמבעט בעבור תשוקתן כי זה גם למחר אני רוצה לעבדך כל הימים, והבן. או יאמר מעין הנ"ל, אעברה נא ואראה את הארץ וכו', ואז אוכל לסבול ההשגה הגדולה הזאת שאני משיג כעת, מה שאין כן בהיותי בחוץ לארץ כי אין חכמה כחכמת ארץ ישראל [ב"ר פט"ז ד], והבן:

ונשב בגיא מול בית פעור ועתה ישראל שמע וכו'. איני יודע מה מלמדינו הפסוק הזה והאיך יקושר ועתה ישראל וכו' לשלול איזה זמן אחר, והנראה דהנה ידוע מה שכתבו חכמי האמת באם האדם לומר ואינו מבין איזה ענין, אזי ירהר בתשובה, כי בטבע איש הישראלי להבין כל התורה לפי שורש נשמתו כי קוב"ה ואורייתא וישראל חד [זוה"ק ח"ג ע"ג ע"א] ובאם אינו מבין אזי בודאי מחמת החטא שמעוור עיניו, וז"ש ונשב בגיא כבר עשינו תשובה בהכנעה, כי גיא מרמז להכנעה כמשארז"ל [עירובין נד.] כל גיא ינשא [ישעיה מ ד], מול בית פעור כדי להכרית הבית פעור המעוור עינים, מול מלשון כריתה, בכך כיון שכבר עשינו תשובה בהכנעה, אזי ועתה

דבר המערכת

האמונה הפשוטה מהדביקות בבורא, אני מאמין באמונה שלימה, לא כי ראיתי ניסים, לא כי יש לי הוכחות וראיות, אלא שמעתי חוקים ומשפטים, ואני מקיימם כמו שהם לא מוסיף ולא מוריד כי אני דבוק בה' אלוקים,, דביקות כזאת מביאה חיים, חיים אמיתיים, ואם מתחילים לחפש ראיות והסברים, כמו קרח, או המרגלים, או במעשי העגל,, אם מתבוננים רואים שכל הטעויות היו כי רצו להבין יותר, למה הוא המנהיג, לבדוק את ארץ ישראל,, איפה נעלם משה,, כל זה כי חסר באמונה הפשוטה, אם הקב"ה רוצה כך אז צריך להיות כך... ואם מתחילים בחקירות וזקוקים להסברים,, אזי נופלים, נופלים בגרוע מכל בחטא העגל וכו'...

וכאשר יהודי מקיים את התורה והמצוות מתוך דביקות בהש"ת לקיים את רצונו יתברך, אזי חייו חיים, גם המזיקין בדלים ממנו, וזוכה הוא לחיים בעולם הזה ובעולם הבא.. ואיש כזה הקב"ה מחשיבו ומחבבו, ועיין בדברי רבינו בספרו בני יששכר - מאמרי השבתות - מאמר ו' וזלה"ק: אפילו חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה, והטעם כי ישראל דבקים בהשם הו"ה ברוך הוא כמו שכתוב ואתם הדבקים בהו"ה אלוקים, עכלה"ק.

ויהי"ר שזוכה לקיים את התורה ומצוותיה מתוך אמונה פשוטה, מתוך שמחה לעמוד איתן בנסיונות הזמן, וזוכה להתדבק בקוב"ה ושכונתיה, לעשות נחת רוח לבוראינו, ואזי למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ, נזכה לגאולה השלישית ולנחמת ציון בב"א.

בגרכת גוט לבת

ע"ש"ק ואתחנן נחמו בלילה"ק ירושלים ת"ו
ידידכם פנחס גנימין בן חנה לאה

בפרשתינו: ואתם הדבקים בה' אלוקים חיים כולכם היום, משה רבינו מדבר לבני ישראל אלו שנשאר מדור יוצאי מצרים, מדור המדבר, אלו שהיו בני פחות מעשרים שנים בחטא המרגלים וזוכים להיכנס לארץ ישראל, אתם הדבקים בה' אלוקים חיים כולכם היום, משה רבינו מגלגל בפניהם את השתלשלות הענינים מיציאת מצרים ועד לזמן הזה בו כלל ישראל מתכונן להיכנס לשערי ארץ ישראל.

לכאורה צריך להבין האם כלל ישראל לא שמעו מאבותיהם או ראו בעיניהם את כל מה שעבר עליהם במשך ארבעים שנה במדבר, ולמה משה רבינו צריך לספר להם את כל הסיפורים האלה, בפרשה הקודמת ובפרשה זו, כל סדר המלחמות, הנסיונות, סיפור העגל, קרח, המן, המים וכו' וכו', וכי מה יוסיף להם כל ההיסטוריה, בודאי יש למשה רבינו חשבון בסיפור כל הפרשיות הללו, וצריך להבין מהו.

ומתבוננים בפרשה זו כאשר משה רבינו אומר להם, ועתה ישראל שמע אל החוקים והמשפטים,, למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ... לא תוסיפו ולא תגרעו... עיניכם הרואות את אשר עשה ה' בבעל פעור, כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלוקיך מפניו, ואתם הדבקים.

כל הצרות והתלאות שעברו כלל ישראל, למרות שראו כל הניסים,, ראו את יציאת מצרים קריעת ים סוף, והענין, המן, מעמד הר סיני וכו' וכו', ולמרות הכל נכשלו פעם אחרי פעם, אם זה בחטא העגל, קרח, מרגלים,, למרות שידעו וקיבלו נעשה ונשמע את התורה, ומה קרה בסוף? הכל כי חסר היה להם דבר אחד, ואתם הדבקים בה' אלוקים,, וזה

מהנעשה בחצרות קדשינו
מוסדות 'בני יששכר' בדינוב
 בנין 'בית צבי ופייגא' דבית בנס
 הרב ר' אליעזר קעסטנבוים ונכדו ר' יואל שליט"א

עם פתיחת שערי פולין ליהודי אירופה, כבר זכינו בשבת שעבר פרשת מטו"מ לקבוצה חשובה של ישיבה קטנה "אור תורה" מנטשסטר בראשות ראשי הישיבה הרב יצחק וינד שליט"א ארבע מרכזי לופטיג שליט"א אשר כמה וכמה שנים שמגיעים הם לקראת סיום הזמן עם השיעור שנפרדים מיישיבה קטנה ועולים לשיבה גדולה, משמעות המסע אשר מלווה את הבחורים לעתידים לשיגשוג בתורה ויראת שמים כל אחד בישיבה שבחר ללמוד עם הסיכום של השנים שלמדו בישיבה קטנה וזכו להתעלות בתורה ועבודה, כאשר ניכר על פני הבחורים ההשקעה הגדולה של הצוות היקר אשר שם לילות כימים בהשקעה רבה להנעים את התורה על לומדיה ובה אשר לשם דבר הוא הבחורים שבאים מיישיבת אור תורה אשר גדולי תלמידי חכמים יוצאים משם להאיר את התורה בכל מקום בנעימות וחשכת התורה, כי מבבל תצא תורה ראשי ישיבות גדולי תורה ולומדי תורה.

הבחורים הגיעו לדינוב החל מחמישי בלילה, ולאחר תפילת ערבית וארוחת ערב שובצו הבחורים בחדרי הלינה המפוארים, וקמו מוקדם ביום שישי והתפללו שחרית ולאחר ארוחת בוקר, יצאו לליעזנסק ושהו שם כארבע שעות וסיימו כל ספר תהלים ותפילות ובקשת, ולאחמ"כ חזרו לדינוב הכנה דרבה לשבת בצילו דרבינו הבני יששכר, טועמיה בחדר אוכל הקטן, ומקוה הכנה לשבת, לימוד בבית המדרש, חלק עלו לציון רבינו והתפללו על הצלחת השבת בצילו הק', ובשעה היעודה התפללו מנחה בצוותא שיעור לימוד בין מנחה לקבלת שבת, ופנו לחדר אוכל הגדול שהוכן ברוב פאר והדר לסעודת שבת קודש, הזמירות בצוותא כל החבורה בנעימות ובמתיקות, המאכלים הטעימים לכבוד השבת מבית דינוב, דברי תורה שנשמעו במהלך הסעודה מהבחורים החשובים, ההתעלות בשחי רגש ובריכות של שמחה לכבוד השבת, וכך עד לאחר עלות השחר נמשך סעודת

ליל שבת. ביום השבת לאחר לימוד והכנה לתפילה התפללו תפילת שחרית קריאת התורה ומוסף ולאחר מכן נערך קידושא רבה כנהוג בבית דינוב, ולאחר הפסקה קלה בסיבוב על גדות הנהר חזרו לסעודת שבת שירות ותשבחות, דברי תורה, מנוחה קלה, שיעורי תורה תפילת מנחה, ונטלו ידיים לסעודה שלישית אשר נמשך עד שעה 12 במוצא"ש משולבים בדברי מוסר וחסידות מפי המגיד שיעור הרב יצחק וינד שליט"א כאשר ניכר על הבחורים התענוג הרוחני הגדול כאשר יושבים ושותים בצמא את דבריו ומפסיקים בשירי ערגה והתעוררות נמשל לימים הנוראים שעדיין רחוקים אבל האוירה שבת בדינוב מקרבת את הימים המרוממים ימי הרחמים והסליחות.

במוצא"ש לחר הבדלה עלו בצוותא לציון רבינו וערכו מעמד תפילה ובקשת תפילות על הכלל ועל הפרט, ולאחמ"כ נערך סעודת מלווה מלכה ושינה, וביום ראשון לאחר תפילת שחרית וארוחת בוקר יצאו לדרך לעוד כמה קברי צדיקים רימונוב צאנו בדרכם בחזרה לאנגליה מלאים טוג חסידות ברכות רפואות וישועות לכל בית ישראל.

השבוע ביום שני פרשת ואתחנן הגיעו לדינוב בחורי ישיבת בעלזא מאנטווערפן בראשות הראש ישיבה הרב אהרן מאירוביץ שליט"א ומגיד השיעורים, לאחר יום שלם של תפילות על קברי הצדיקים הגיעו בשעת לילית מאוחרת ואכלו ארוחת ערב ולו בדינוב ולאחר תפילת שחרית וארוחת בוקר וצידה לדרך עלו לציון רבינו לתפילת רבים, והמשיכו בדרכם לעוד מקומות קדושים.

בשבתות ובשעות הקרובים דינוב יהא פתוח לציבור הרחב, נתפלל ונקווה שבמהרה יפתחו גבולות ארצינו הקדושה ליהודים שרוצים ומשתוקקים להגיע לשבתות בדינוב, ושיטתיים המגיפה והצרות מעל כל בית ישראל בב"א.

מיד הוי"ה רחמים, וגם כפלים אינו מובן, וכי ס"ד וכו', ודברי המפרשים ידוע, ונ"ל דהנה בעונש בעוה"ר גם מדת הרחמים הסכים למדת הדין ונקרא על ידי זה עונש כפול, על כן בנחמה במהרה בימינו יהיה בהיפך שגם מדת הדין יסכים למדת הרחמים, לזה נקרא נחמה כפולה, והוא מדה כנגד מדה כי בעת העונש לקחה מיד הוי"ה שגם מדת הרחמים הסכים למדת הדין ולזה נקרא כפלים, על כן בעת הנחמה ינחמו בכפלים נחמו נחמו יאמר אלקיכם, שגם מדת הדין יסכים לחסד במהרה בימינו אמן:

בנפשו להמלט ממנה צריכין להזכיר לו זה, וזה ידוקדק ועתה ישראל שמע אל החוקים ואל המשפטים, ר"ל ועתה כעת תבחין באפשר יועיל חוקים ומשפטים היינו תורה ועבודה וקריאת שמע, אך בראותך כי אין מושיע ח"ו בהתעבב החומר שלך, אז ונשב בגיא וכו' וכו"ל: באפטרותא דיומא

עוד זאת אדרוש לך נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם וכו' כי לקחה מיד י"י כפלים וכו'. להתבונן ענין הבטחתו לישראל נחמה כפולה, גם בנחמה הזכיר אלקיכם ובעונש אמר לקחה

לקראת יום הג ט"ו באב הבעל"ט נעתיק מדברים רבינו בגדולת היום הזה

הוא התחלה אשר הש"י רוצה וחפץ להצדיק עם זו יצירתי לי [ישעיה מג כא], ואפילו אין בידם זכות ח"ו ואי אפשר להיות ויתור כי נקרא מלך המשפט, הנה עשה יעשה המשפט עפ"י התורה יעמוד עמהם לבעל דין, וכביכול יחוייב עפ"י התורה להסיר מהם הלבושי תולעת שני (שהם אדומים נעשו מן העונות) וילביש אותם במלבושים לבנים כביכול כמלבושי אשר הם כתלג חיור, הנה תיכף בהתחלה ביום זה ט"ו באב בנות ישראל יוצאות למחול (והוא כפשוטו, וג"כ הוא לשון מחילה) בכלי לבן שאולים, והטעם שלא לבייש את מי שאין לו, הנה הטעם הזה הוא על כלי לבן ועל שאולים, להורות על כנסת ישראל בימי המשפט אפילו אין בידיהם זכות ואין להם בגדי לבן הנעשים מהמצות, יוצאים בדימוס בכלי לבן שאולים שהש"י מלבישם בבגדי לבן משלו להלבישם כמותו במשפט הקדוש כדת של תורה: עכלה"ק.

נתבונן קצת בדבריו קדושים אלו, כאשר עם ישראל בניים אתם לה' אלוקים, ומהיום הזה יום ט"ו באב עלתה במחשבה אצלו יתברך לברוא את העולם, אשר בו חיים יצורי אנוש ובתוכם בניו יתברך, ולרמוז בזה הענין בכל דור ודור בכל שנה ושנה שמיום בו עלתה בו מחשבה לברוא את העולם, אז כלל בניו בני ישראל הק' מתחילים להתבונן על מעשיהם בשנה שעברה, ולהתכונן בהכנה דרבה ליום הדין ראש השנה, ולרמוז בבגדים הלבנים שבנות ישראל יוצאות בכלי לבן שאולין, בכדי לא לבייש את מי שאין לו, בנות ישראל המרמוז לכלל ישראל, והקב"ה מלביש את כל בני ישראל לקראת יום הדין בבגדי לבן שמוחל להם על כל עוונותיהם גם למי שאינו ראוי לכך, ונעשים בבחינת לבן, וזה מרמוז היום הזה ט"ו באב, וכך מכאן ואילך לנצל את בגדי הלבן חוטי חסד ורחמים שהקב"ה מלביש את בניו, עד ימי הדין ר"ה ויוה"כ.

ובוודאי החכם עיניו בראשו לשמור על בגדי המלך הלבנים אשר מושיט לנו הקב"ה, ובוודאי לא לכללכן בימים האלו, ולהתלבן בפנימיות האדם בקבלות טובות ומעשים טובים, וזה בוודאי יהא לנו למליצים בעדנו בימי הדין, ונזכה בעוה"י לשנת גאולה וישועה לחסדים וכט"ס.

לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב ויום הכיפורים, שבהן בנות ישראל יוצאות למחול.. בוודאי יש בדברי חז"ל אלו סודות עמוקים, גם בפשטות פירוש חז"ל, שהרבה זיווגים נעשו ביום הזה, ע"י שכולם נתלבשו בשווה, וענין שלא לבייש את מי שאין לו וכו', אבל אם נענין בענין היום הגדול הזה יום ט"ו אב, בפרט בספרי רבינו, נבין שעומד לפנינו יום נעלה, המתקשר ליום הכיפורים, לבל נחמץ את הימים האלו לריק.. ונקדים את דברי רבינו וזלה"ק: טרם בואי לומר מענין ט"ו באב לא אכחיד אמרי קדוש קדוש ישראל אדו"מ הרב הקדוש מו"ה אברהם יהושע העשיל מ"כ במעזיבו זצוק"ל, אמר ברמז דברי רז"ל הנ"ל לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב, דהנה אמרו רז"ל עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים וכו' [תענית לא.], ענין המחול הוא, ההולך במחול הולך סביב סביב בהיקף ואין שם מעלה ומטה ראש וסוף, כן לא יהיה לצדיקים לעתיד קנאה ושנאה ולומר זה גבוה למעלה מזה, (וכענין המזלות שכל אחד עולה למעלה דרך אחוריו ופניו נגד אחוריו שיראו שלמטה ממנו ונדמה לכל אחד שהוא עולה ראשונה, נ"ל), והוא הוא יום טוב לישראל כשאין ביניהם קנאה ושנאה ותחרות, וזהו הרמז לא היו ימים טובים לישראל כט"ו בא"ב, רמז כי אות ה"ו באל"ף ב"ת הוא אות ס' שהוא עגול סביב ואין בו ראש וסוף, והוא בחינת המחול, והוא היום טוב הגדול לישראל, הנה כך שמעתי סתם ורשמתי למזכרת:

ונתבונן בדברי רבינו במשמעות היום לכל אחד ואחד מאתנו העומד להתכונן לימים הנעלים ימי הדין וזלה"ק:

ומביא רבינו הק' בספרו בני יששכר חודש תמוז אב מאמר ד, וזלה"ק: ומעתה בין תבין את אשר לפניך אם בעל נפש אתה, יום ט"ו באב הוא התחלת הארה מן ימי המשפט אשר הווים בכל שנה בעת בריאת העולם היינו מראש השנה עד יום הכפורים, והנה יום ט"ו באב הוא התחלת המחשבה מן ישראל שעלו במחשבה להתחנן במלך הכבוד, שהוא יום הנועד ארבעים ימים קודם יצירת הוולד כמו"ש לעיל [אות ב'] שמכריזין בת פלוני לפלוני, והנה היום הוא

בכל ליל שישי בשעה 10.00 מתקיים שיעור בספר 'אגרא דכלה' בבית המדרש דינוב רחוב בלזר 17 שכונת בית ישראל זמן התפילה בשב"ק בשעה 9:30 בדיוק - בבית מדרשינו לא מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה